

vil være tilstrækkeligt, som foreslaaet, kun at erstatte det tidligere i Forslag bragte Fort paa Sydenden af Middelgrunden med det ringe Antal Kanoner paa Amager.

Det er Kjøbenhavns Beliggenhed ved Sundet, som har ført til, at dette Farvand for den almindelige Betragtning staa som det væsentligste Forbindelsesled imellem Nordøen og Østersøen; men der er dog neppe nogen Tvivl om, at Storebelt i rent strategisk Henseende har større Betydning. Man maa nemlig erindre, at for de store Krigsflaader gaar Veien til og fra Østersøen igjennem Storebelt, der har samme Betydning for Krigsførelsen paa Havet, som det vigtigste Pas i en Bjergegn har for Kampen paa Landjorden. Det ligger derfor nær, at det ved et Fredsbrud mellem en Østersmagt og en anden Stormagt vil blive anset for en meget vigtig Opgave hurtigst muligt at fikke sig Herredømmet i dette Farvand og i ethvert Tilfælde at forhindre Modstanderen i at skabe sig en Operationsbasis i Beltet, der, som bekendt, har det store Fortrin for Sundet, at der er dybt nok for Flaadernes største Skibe, hvoraf en hel Del hverken kan gaa igjennem Drogden eller Klintereanden. Det er altsaa i første Række Storebelt og dernæst Sundet, som det vil være de Magter, der gaa en Kamp imøde, af særdeles Vigtighed at komme i Besiddelse af; men de nævnte Farvande faae først deres Betydning, naar de kunne afgive Støttepunkter for den opererende Søstyrke. Sundet har i Kjøbenhavn et saadant fuldt udviklet om end af Farvandsforholdene mindre begunstiget Støttepunkt, medens der i Beltet forholdsvis let kan skabes det fornødne Tilholdssted, og her bliver det altsaa af Vigtighed for os, naar vi ikke ville tvinges ind i et Forbund med den, der først giver Møde, at affære ham fra Anvendelsen af dette Tilholdssted ved igjennem vore Forsvarsforanstaltninger at sætte os istand til, hvis vi angribes, at hævde Besiddelsen af det. Men dette er kun den indirekte Fordel ved Oprettelsen af et Støttepunkt for Flaaden i Storebelt; den direkte Fordel bestaar i, at Flaaden, naar den udvilles paa hensigtsmæssig Maade, derigjennem sættes istand til at føre den Kamp, hvortil den Svagere er henvist, og hvis Serkjende er, at Søstyrken ikke svækkes ved Kampe mod Overmagten, før Forholdene ere af den Bestaaffenhed, at den skal gribe ind med sin fulde Styrke. Et Støttepunkt er for Flaaden fuldstændig det samme som det, et befæstet Punkt er for Hæren; det sætter en Grænse for Angribernes Operationer og sætter den Angrebne istand til at gaa offensivt tilværks, hvergang der frembyder sig Leilighed til at naae et bestemt Maal. Et saadant Støttepunkt maa ved Siden heraf sætte Søstyrken istand til at forny sine Beholdninger, komplettere sine Besætninger og foretage idetmindste mindre Reparationer. Det maa ligge saa nært som muligt ved de største

Skibes Seilroute, det maa være af den Bestaaffenhed, at det bliver let for vore egne Skibe at løbe ind dertil og ud derfra, og det er en stor Fordel, naar det som Følge af bugtede Løb, der indsnævers af Grunde, er vanskelig tilgængeligt for en Fjende, der ikke blot savner et næiere Lokalfjendstab, men ogsaa den igjennem bestandige Vælsker erhvervede Vore til frit at bevæge sig i vanskelige Farvande. Et saadant Punkt har Naturen skænket os i Farvandet umiddelbart østenfor Verne Agerø og Dmø. Ved Anlægget af Batterier paa Verne og paa Sjællands Kyst vil Stillingen kunne gøres saa stærk, at den ikke kan tages fra Søen.

I Forbindelse med en passende Flaadestyrke vil dette Støttepunkt sætte os istand til at forhindre Fjenden i fuldstændig at affære Forbindelsen med de vestenfor Beltet liggende Landsdele, med andre Ord: Fjenden forhindres i at faae fast Fod i Beltet. Men ikke nok hermed; thi selve Stationen begrænser den Kyststrækning, mod hvilken Fjenden kan rette sine Landgangsforløb, idet den dækker hele Strøget fra Korsør ned til Smaalandsfarvandet og gjør det saa farligt at vove sig ind i dette Farvand med flere Skibe, at Sjællands Kyst her vil kunne beskyttes af en forholdsvis svag Styrke.

Igjennem Kjøbenhavns Befæstning mod Søsiden og Oprettelsen af en Flaadestation i Storebelt sættes vi altsaa istand til at optræde paa Søen under de for os gunstigste Vilkaar, selv med en Flaadestyrke, der hverken i Retning af Skibenes Størrelse eller deres Antal staa paa Høide med Fjendens. Det næste Spørgsmaal bliver derfor: Hvilket er det Minimum af Kampskibe, hvormed Flaaden efter alle Sandsynlighedsberegninger vil kunne opfylde de Fordringer, der ere stillede til den i alle de Forslag til Forsvarsvæsenets Ordning, som ere fremkomne?

Disse Fordringer gaa som bekendt ud paa inden visse Grændser at hævde Forbindelsen imellem Sjælland og de øvrige Landsdele og at værges i første Linie mod Landgangsforløb paa Sjælland. For at bestemme, hvilken Styrke der vil udtræves til disse Opgavers Løsning, er man henvist til at opstille enkelte gyldige Forudsætninger for Angrebets Omfang og Bestaaffenhed. Vor strategisk-politisk Stilling medfører, at vi nærmest ere udsatte for Angreb af større Magter, og dette tage vi til Udgangspunkt.

Man tænke sig f. Ex., at England staa overfor en Krig med Rusland eller Lybsland, at vi have afvist dets Forslag om at alliere os med det, og at det sender en Krigsstyrke til Østersøen for at bemægtige sig den eftertragtede Operationsbasis — hvad der jo siges at have været dets Hensigt i 1878. Faren for England ligger nemlig i, at en eller anden Alliance kan